

чети и да хванатъ нѣкои отъ главатаритѣ на башибозуцитѣ.

Скоро подиръ това се завзехъ постепенно: Меджидие, Черна-вода и Кюстенджа и по този начинъ още въ началото на юлия се свърши трайното и сигурното завземане на Бабадагската областъ.

Наблюдателното положение на руската войска въ Добруджа се изискваше отъ самитѣ обстоятелства. Да се защити завзетата мѣстность, да се отвлѣча вниманието на неприятеля къмъ Добруджа бѣше единствената работа на Циммермана. Къмъ тѣзи цѣль бѣхъ обрнати всичкитѣ му усилия.

Освѣнъ това прѣзъ мѣсець юлия се взели мѣрки за усиляването на морската защита на Кюстенджа. Тѣзи мѣрки сж били твърдѣ своеврѣмenni, защото на 13 юлия турскій флотъ се опиталъ да бомбардира този градъ. Въ първата половина на септемврий Долне-дунавскій отрядъ прѣдприелъ двѣ рекогносцировки къмъ Силистра и Пазарджикъ, чрѣзъ които се разузнали силитѣ на турскитѣ позиции и числото на войскитѣ въ тѣзи пунктове.

По-подиръ, на октомврий 5, казацитъ взели, по пхтя изъ Черна-вода къмъ Силистра, въ Сейликъ, единъ турски транспортъ, распрѣснжли и отъ части плѣнили отряда, който го прикривалъ. На 11 ноемврий, за повѣряването на силитѣ и расположението на неприятеля, генералъ-лейтенантъ Циммерманъ испроводилъ нѣколко летуци отреди, които имали сполучливи дѣла съ турцитѣ при Умрумъ, Факи, Балчикъ и Хаджиоглу Пазарджикъ.

Въ половината на ноемврия всичко пространство на седемдесетъ километра прѣдъ желѣзната линия Черна-вода-Кюстенджа било свършено очистено отъ Турци.

Тукъ не е излишно да кажемъ и нѣколко думи за отряда на генерала-лейтенанта Веревкина, расположенъ на Долния-Дунавъ. Този отредъ е ималъ за цѣль да пази лѣвия брѣгъ (т. е. влашкия) на Дунавъ, да за-